

NINCS ÍTÉLET KRISZTUSBAN

2012. december 23.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Áldunk ma Uram téged, ezen a napon, amelyen Téged ünneplünk a világon mindenhol. A keresztények mindenhol a világon téged ünnepelnek, a te születésnapodat ünneplik. Áldás legyen ez nekiünk a mai napon Mennyei Atyám, hogy megváltottál minket. Köszönjük a drága Mennyei Atyának, hogy ünnepelhetjük ezt a napot, hogy megtartott minket erre a napra.

Áldjuk a drága Szent Szellemet az Ő csodálatos megnyilvánulásaival, a gyógyítások ajándékával, a hit ajándékával, mindazokkal az ajándékokkal, amelyeket a Gyülekezetben elrendeltél, hogy a hit által ezek előjöhessenek, Atyám. Ezt kérjük és köszönjük Neked, és minden dicsőséget az Úr Jézus Krisztusnak és általa az Atyának adunk örökkön-örökké. Ámen!

A zsebkendők felett történő imádságra kerül sor. Sokat szeretnénk elvégezni így karácsony napján. A mai napon két csodálatos bizonyosságot is fogunk majd hallani. Az Úr munkái ezek, hogy felemeljék a szívünket, és hogy dicsőséget adjanak az Úrnak.

Az egyik egy fiatal, tizenhét éves kislánynak a gyógyíthatatlan betegségéből való gyógyulásáról szól, a másik pedig egy régi szolgáló testvérünknek a férjével történt, aki *tolókocsiból*, egy bénulásos állapotból épült fel, hogy ma már beszélni is tud, és ez *csodával* jött hozzá. Köszönjük Istennek ezeket. A dicsőséges taps az Úr Jézus Krisztust illeti!

A mai napon úrvacsora vételére is sor kerül az Úr asztalánál. Miközben mi úrvacsorát fogunk venni, a kicsi gyermekek is előrejöhhetnek és a karácsonyfa alól az ajándékokból válogathatnak. A gyógyító sorokban pedig a kezünket tesszük azokra, akik áldást és gyógyulást szeretnének az Úrtól.

Létezik *fizikai* gyógyulás, és vannak keresztények, akik *pszichiátriai* segítséget keresnek, és ott próbálják orvosolni a problémáikat. Ázsiában egy híres pszichiáter azt mondta, hogy az az *értelmi állapot*, amiben sokan vannak sajnálatos módon, szinte 100%-ban a körül összpontosul, hogy a hívő *nem hiszi*, hogy neki *megbocsáttatott*.

Még egy dolog, amit az Úr elém hoz, hogy a *félelmek* is e köré összpontosulnak. Egy asszonnyal kellett időznünk, aki a hitnek szép harcát harcolta a rákbetegséggel szemben. Miután sajnálatos módon őt eltemettük, megtudtuk, hogy a férjével kapcsolatban voltak félelmei, hogy a férje valamit *meg ne tudjon* róla. Egy semmiség volt az egész, nem egy nagy ügy.

A félelmekkel az a gond, hogyha *félelmekben* vagyunk, akkor nem tudunk egyidejűleg *hitben* is lenni. A férje azt mondta, hogy el sem tudja hinni ezt. Én sem tudtam feldolgozni, hogy ez így megtörtént, de az egész a félelmek köré összpontosult. Azon rettegett állandóan, és attól félt, hogy mi lesz, ha az a bizonyos dolog kiderül, és a férje megtudja. Egy semmiség.

Ha a keresztény *tanításokat* meghallgatjuk, akkor a tanítások java része a *bűn körül* csoportosul, hogy bizonyos bűneink nem bocsáttattak meg. Ezeket a *tévtanításokat* többnyire a Zsidó levél 10. fejezetéből hozzák elő. Gyönyörű Ige a...

JÁNOS 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki, hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözljön a világ általa.

Aki hiszen Őbenne, az *nem kap ítéletet*, mert Krisztusban megítéltetett. A prédikátorok idézhetik ugyan ezt, de valójában ők sem hisznek benne mindig. Egy gyönyörű verset találtam ebben a témakörben, miközben készültem, a Zsidó 9,28-at. Az egyházunk szerinti kiadásában szeretném először olvasni. De mielőtt ezt olvasnánk, nézzük meg a János 5,24 verset.

JÁNOS 5,24.

24. Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.

Ez most vagy igaz, vagy sem, a keresztények vagy hiszik, vagy sem, hogy Jézus *kihozta* őket a halálból. Ugyanis *nincs ítélet* a keresztények számára. Mégis a Gyülekezetben ennek a fordítottját tanítják.

ZSIDÓ 9,28.

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségükre azoknak, akik várják Őt.

Szeretnék valamit elmagyarázni mielőtt még a *Bővített* fordítást megtekintenénk. Legelőször talán azt, hogy a *Zsidókhöz* írt levél *nem keresztényeknek* íródott elsősorban, hanem zsidóknak. Olyan zsidókhöz szól itt a levél, akik még nincsenek újjászületve.

Tehát elsősorban *nem az újjászületett*, Szellemmel beteljesedett keresztényekhez címezte az Úr a levelet. Itt az elején megtudjuk, hogy mindent az Ő hatalma Szavával tart fenn az Úr, így kezdődik a levél. A zsidóknak írja a levelét. Azután az angyalok szolgálatára tér, és hogy az Ő Fiát még efölé helyezte.

Azután rátér a *szövetségükre*, hogy a mi Urunk a Melkisédek szerint jött főpapnak, és nem az ő szövetségükben kell Őt keresni. Tehát elsősorban nem a hívőknek, hanem a zsidó hívőknek szól. *Figyelmezeti* őket, miután ők megtalálták az Urat, és visszafordulnak a zsidó hagyományaikhoz. Mert ha üldöztetések érik őket Krisztusért, és ezért *visszafordulnak* a templomi áldozatokhoz, akkor nagy *bajba* kerülhetnek. Figyelmezteti őket.

A *kegyelem* vonalán – ha követjük ezt a gondolatsort –, akkor könnyebben megértjük. Szintén ugyanígy az *IJános* levélben az 1., 2., 3. fejezetek *zsidókkal* foglalkozik a bűnök tekintetében is, és ez a mai napig is nagy probléma.

Izraelben egy *muszlim* településre mentünk most nem régen, és ott minden hívőjüket megtanítottak arra, hogy abban biztosak lehetnek, hogy Jézus Krisztus nem az Istennek Fia. Hiszünk, hiszünk Jézusban, mondják, természetes. És ugyanez a helyzet a *zsidókkal* is. Több Messiást is el tudnak képzelni, és a mai napon sem hiszik, hogy Ő Isten Fiaként jött a földre.

Ezért a muszlim vagy zsidó hívőkkel *lépésről-lépésre* kell tisztázni a biblikus *újtát* az *újjászületésnek*, és akkor újjászületnek. Amit a Messiás értünk tett, az a leges-legfontosabb, és Ő az örökkévalóságban elvégezte.

Ázsiában a leghíresebb pszichiáterek mondják, hogy a keresztény pácienseiknek a legfőbb gondja a *félelmek* körül abban van, hogy félnek attól, hogy a bűneik *nem nyertek* bocsánatot, vagy elkövették a *halálos* bűnt, és az Úr elvetette őket. Tehát ebből van az összes problémájuk.

Az Úr hoz most még valakit elé, egy másik drága testvérünk, aki a hit szép harcát harcolta a rákbetegség tüneteivel. Az imakörömbé is járt az illető, és egy másik hölgy is. És az illető hölgy elment hozzá, és elmondta neki, hogy a problémádnak a gyökere a bűnődben van.

Ráadásul, aki a hit szép harcát harcolta, az egy pásztorunk volt. Megkérdeztem az imaköri társamat, aki ezt a bűnt felvetette, hogy honnan vetted ezt a tanítást? Biztos, hogy nem a mi tanításainkból vetted, hogy ezért van a bűn és a betegség rajta, mert ez mind démonikus gondolkodás. Azt mondta, hogy ő kijelentés által vette ezt. Azt vallotta, hogy a kijelentést az Úr Jézus Krisztustól vette. Biztos, hogy *nem az Igéből* vette! Az ördögtől vette, és két héten belül ez az asszony meghalt, aki ezt a kijelentést hozta a hitben harcoló pásztorunknak.

Amikor az ördög hozza a támadását és a *tüneteket* vele, akkor leginkább az *elménket* próbálja *megtámadni* ezekkel a zaklató gondolatokkal. Az is lehet, hogy már mentálisan előbb megtámadott, mint ahogy a fizikai tünetek jelentkeznének a testen.

Mert ha az illető nem hiszi azt, hogy neki *örök üdvössége* van, hogy ő *megváltást nyert*, és a *bűnei megbocsáttattak*... Ha befogadjuk az Urat, újjászületünk és örök életet fogadunk be, akkor *megbocsáttattak* a bűneink a múlt, a jelen és a jövő vonatkozásában *örökre*. Mindez kegyelemből.

Ez nem jelenti azt, hogy nem lesznek helytelen cselekedeteid esetleg, mert a világ, az ördög és az általa uralt világ fogja programozni az életedet és az elmédet. Biztos vagyok benne, hogy a legnagyobb probléma, hogy amikor a fizikális gondjaink, *betegség tünetek* jönnek, ez a legnagyobb *gyökere*. És a *háttérben* mindig ez áll, hogy valójában *nem hiszük* el, hogy *megbocsáttatott* nekünk, és a múltunk *eltöröltetett*. Hogyan lehet ezt megtámadni?

Pontosan úgy, ahogy Pál is tette, a *kegyelem üzenete* által. Nem túl sokan vannak azok a prédikátorok, akik ezt megértik és hirdetik. A *törvényt* hirdetik, vagy pedig a törvénynek és a kegyelemnek valamilyen *keverékét*, ami szintén nem áll meg az Igében. Pedig Jézus ezt *elvégezte* értünk. És ahogy olvassuk a Zsidó 9,28 *Bővített* fordításban, Jézus ezt valóban elvégezte értünk.

Támadásokat kaptam ezért Románia és Szerbia szerte a keresztényektől, hogy én nem tartom meg a tízparancsolatot. Így igaz, hogy nem tartom meg, mert *nem* vagyok egyetlen *törvény alá* sem rekesztve.

Nem kell megtartanom semmilyen törvényt, vagyis ezért *nincs büntudatom* sem. Mert a bűnnek ereje a törvényben van, és *Jézus betöltötte* a törvényt. Nem kell semmit tennem azért, hogy Jézusnak tetszésére legyek, mert Ő az egészet *elvégezte* értem.

És nem keresem a *gyógyulásomat*, mert Ő már *megszerezte* nekem. Ezért ezt a *hitmentalitást* kell, hogy magunkra vegyük, és megtanuljunk *kegyelemben* járni. És gazdag is vagyok. Mindannyiunkat *gazdaggá* tett, s meg kell ezt szerezni magunknak.

És ezt a kegyelmet *hit által* lehet elsajátítani. Mindezeket Ő megcselekedte értünk, vagyis nem kell kiérdemelnünk, nem kell rabszolgasorban élnünk érte. S ha állandóan úgy érzed, hogy meg kell dolgoznod ezekért az áldásokért, akkor a cselekedetek alatt, a törvény alatt vagy. Kanyarodjunk vissza a 28-as vershez. Zsidó 9,28 *Bővített* fordítás.

ZSIDÓ 9,28.

28. Azonképpen Krisztus, aki megáldoztatott egyszer, hogy egyszer és mindenkorra magára vegye és elhordozza sokak bűneinek terhét, másodszor is meg fog jelenni, nem azért, hogy a bűn terhét elhordozza, vagy, hogy valami bűnnel foglalkozzon, hanem azért, hogy teljes megváltást hozzon azoknak, akik buzgón, kitartóan és türelemmel várják Őt, és számítanak az Ő eljövetelére.

Egyszer és mindenkorra *elvégezte*. Magára vette és *elhordozta* sokak bűneinek terhét. És amikor másodszor jön majd, akkor már nem fogja hordozni a bűn terhét, és nem kell már, többet foglalkozzon a bűnnel, hanem teljes üdvösséget, teljes megváltást fog hozni. Ez a *testünknek a megváltását* jelenti majd. Elvégzett dolog.

Bűnök megvallására tanítják az embereket [tévesen], pedig az egész el lett már rendezve. Hangsúlyozom, hogy a *zsidóknak* szól itt. Nem vallásos keresztényeknek, hanem a zsidókat tanítja itt. Most olvassuk a Zsidó 10,1-től az Igét, de most már nem a *Bővített* fordításban, hanem a saját kiadásunkban.

ZSIDÓ 10,1–2. 22.

1. Mivel a törvényben csak árnyéka van az eljövendő javaknak, nem a valóság igazi képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket esztendőnként rendszeresen bemutatnak, sohasem tudják tökéletességre juttatni az odajárulókat.

2. Különbén megszűnt volna az áldozás; hiszen, ha egyszer megtisztultak volna az áldozók, többé semminemű büntudattal nem bírtak volna.

Tökéletes *áldozat* azt hozza, hogy többé *semminemű büntudatod* nincs. A gonosz lelkiismeret azt jelenti, hogy büntudat által terhelt. A következő vers így magyarázza ezt.

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

A bakoknak és a bikáknak a *véráldozat* bemutatása a Jóm Kippúr napján [az engesztelés napja a legszentebb nap a zsidó nép számára] az csak arra szolgált, hogy újra és újra *emlékeztesse* őket a bűnre. Eltelt az egy év, és *újra* be kellett mutatni a bűnért való áldozatot. Ha tökéletes áldozat lett volna az ószövetségbeli, akkor többé nem bírtak volna büntudattal az oda járulók.

Ha igaz hívővé válsz, vagyis *újjászületett hívővé* válsz, és a szent *vérrel meghintetik* a lelkiismereted, többé *nem* lesz gonosz *büntudattal terhelt* lelkiismereted. A gonosz lelkiismeretnek a gyökere a bűnben és a törvényben leledzik.

Jártam olyan országban, pl. Dél-Libanonban, ahol nem létezett sebességkorlátozás. Olyan sebességgel ment az ember, ahogy csak tetszett, szabad lelkiismerettel. De ha itt az ember elkezd a sebességhatáron felül hajtani, akkor biztos, hogy a *lelkiismeretünk megszólal*, hogy figyelj csak! Vigyázz, a törvény ellen cselekedtél, még le is fényképezhetnek!

Az embernek a lelkiismerete azonnal *megszólal*, mert a törvény ellen cselekedett. De mi úgy tisztítottunk meg, hogy soha többé *nincs* a lelkiismeretünkben *kárhoztatás*. Én megtisztítottam! És te megtisztítottátál? Akkor nem lenne szabad, hogy tovább, bűnnel terhelt lelkiismeretünk legyen. Ezért kell *megújítani az elménket* a páli Evangéliummal. Csodálatos a...

ZSIDÓ 10,14. 12.

14. Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

12. Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre leült az Istennek jobbjára.

Ezékiel 36. fejezetből idéz, amikor azt írja:

ZSIDÓ 10,16–20. 22–23. 25–26.

16. Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az Ő szíveikbe, és az Ő elméjükbe írom be azokat.

17. Azután így szól: És az Ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem.

Miért kell akkor a gyülekezetekben az emberek *fejéhez verni* a bűneiket és kiásni a múltból, hogy mit tettek, ha Isten nem emlékezik rá? *Az ördögnek a tanait* hozzák elő, hogy lesújsák Isten népét.

18. Ahol pedig bűnök eltörlése vagy, ott nincs többé bűnért való áldozat.

Vagyis nincs *pénz* áldozat, nincs *bűn megvallása* áldozat, nincsenek különböző *megtérési* fogadások, nincsenek megigazultságuk elérésére szolgáló *cselekedetek*. Nincsenek. Mert ott vagyunk, hogy Jézus *elvégezte* értünk.

19. Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,

Ez *most* van nekünk, nem a fizikai halálnál.

20. Azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,

És a következő versben lássátok azt, hogy hogyan *bátorít minket* ebben:

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől

A következő versben megint *zsidókhöz* szól:

23. Ragaszkodjunk a reménység hitvallásához tántoríthatatlanul, mert hű az, aki az ígéretet tette.

25. El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közeleg.

És a 26. vers az, amit *kiragadnak* a környezetéből, és *tévesen* magyarázzák. Itt a baj:

26. Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat,

Vagyis miről beszél, ha olvassuk a szövegekörnyezetet? Hogy *ne maradjunk el* az egybegyülekezésekről, és *ne menjünk vissza* a templomba az ószövetségi áldozatokhoz. Maradjunk itt az egybegyülekezésben, a testvérekkel, a hívőkkel. És persze, hogy lesznek üldöztetések.

Tehát, ha mégis úgy döntenek, hogy *visszamennek* az ószövetségi áldozat bemutatásokhoz, akkor a 27-es vers *figyelmezteti* őket:

ZSIDÓ 10,27–30. 26.

27. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.

Mózes *törvényéről* szól a következő versben:

28. Aki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra irgalom nélkül meghal;

Mi *nem* vagyunk a Mózesi törvények alatt, *kegyelem* és az igazság alatt vagyunk a Jézus Krisztusban. A János evangéliumban is mondja, hogy amikor *megjelent* a Jézus, akkor *vége lett* a Mózesi törvényeknek és a prófétáknak.

29. Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetést érdemel az, aki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetség véré, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelem Szellemét bántalmazza?

Vagyis a *zsidókhoz* szól, akik miután elfogadták Isten Fiát, mégis *elfordulnak* Tőle. Megtagadják a szent vért, és visszafordulnak a templomi áldozatokhoz. Nem a keresztyén hívőkhöz beszél, zsidóknak írja a levelét.

30. Mert ismerjük Őt, aki így szól: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.

A szent vért tisztátalannak tartja az ilyen, aki ezt teszi. *Jézus vérééről* beszél itt. Hogy Jézus véré, úgy tekintik, mint a bakoknak és bikáknak a közösleges véré, és visszamennek, és azokat áldozzák. Térjünk vissza a...

26. Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után,

Tehát *nem ugyanarról* beszél itt az Írás, mint János levelében, aki elköveti a bűnt, aki vétkezik, vagy gyakorolja, *rendszeresen elköveti* a bűnt. Ezt most nem is érintjük, mert erről majd máskor lesz szó.

Visszakanyarodik tehát a mózesi törvényhez, amikor az 5Mózes 35–36 versben idézi, hogy enyém a bosszúállás, én megfizetek. Ebben a két versben tehát *zsidóknak* szól, és a Mózesi törvényt idézi.

5MÓZES 32,35–36.

35. Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik; mert közel van az Ő veszedelmük napja, és siet, ami rájuk vár!

36. Mert megítéli az Úr az Ő népét, és megkönyörül az Ő szolgálóin, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen odavan.

És Pál azoknak a zsidóknak szól itt, akik *megvetvén a szent vért*, a Jézus véré, *elfordulnak* az újszövetségi áldozattól, és *visszamennek* az ószövetségi templom-áldozatokhoz. És ily módon a kegyelem *Szellemét bántalmazzák*, az Isten *Fiát megtapodják*. Tehát *nem hiszik*, hogy Jézus Krisztus Istennek Fia, és az Ő véré, csak egy közösleges vérnek tartják.

ZSIDÓ 10,39. 27. 29.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Tehát nem visszafelé megyünk, hogy elveszünk. A *lélek üdvössége* az más, amikor azt megújítjuk, mint a szellemünk üdvössége. Ezért írta a zsidóknak, hogy *újítsák meg a gondolkodásmódjukat* erről. Visszamegyünk a Zsidó 10,27-re:

27. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.

Mi pedig emlékezzünk, hogy a János 5,24-ben azt olvastuk, hogy mi *általmentünk* a halálból az életre, nem megyünk többé a kárhozatra. Visszakanyarodunk a 29-es versre. Tehát olyan tanításokat próbálunk most megtámadni és *semmissé* tenni, amit lehet, hogy nem is hallottatok.

29. ...a szövetség vérét, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja,

Nem írhatta a levelét a hitetlen zsidóknak, mert ezek már *megszenteltettek*. Egészen visszatérvén a Bálák idejéhez, egész Izrael meg lett szentelve, mint nemzet, de a táborban mégis mik zajlottak? Ez teljesen más történet. Tehát Izrael megszenteltetett, de *nem volt üdvössége*. Nekünk pedig egy *új szövetségünk* van!

Tehát itt az, hogy „megszenteltetett” arra *utal* – még mindig azt bizonyítom –, hogy *zsidóknak szól* a levél, és nem keresztényeknek, és az Ige, amivel bizonyítom ezt, az 1Korinthus 7,13–14. (Most kicsit sietünk, de vissza fogunk térni erre a témakörre.)

Akik *örök életet* fogadtak be Jézus Krisztusban, azoknak meg kell érteni, hogy nincs már ehhez mit hozzátenni. *Nem leszel megpróbálva* sem a Millennium idején, vagy más időkben, és azokat a hamis tanításokat, amelyek így szólnak, felejtse el. Megdicsőült testünk lesz a Millennium idején.

1KORINTHUS 7,13–14.

13. És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.

14. Mert meg van szentelve a hitetlen férj az Ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az Ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek.

Tehát egy hitetlen férj, vagy hitetlen feleség *megszenteltetik a párja által*. Izrael ugyanígy megszenteltetett, de *nem volt üdvössége*. Nagyon sokat zúgolódtak, nagyon sokat fordultak Isten ellen, engedetlenek voltak.

Nekünk *örök üdvösségünk* van, nekünk *megbocsáttatott*. És meg kell szabadulnod azoktól a *félelmektől*, hogy Isten a múltadból bármit számon tartana, vagy számon kérne, vagy bármilyen bűn ott lógna a levegőben a fejed felett. Az Ő vére az *nem közönséges vér* volt.

Úrvacsorát fogunk ma venni, és megemlékezünk arról, hogy az Ő vére *értünk* ontatott. Hangsúlyozom még egyszer, hogy keresztények azért jutnak oda, hogy pszichiátriai kezelésekre szorulnak, mert ezt a *legfontosabb alaptényt nem fogadják el*. Nem hiszik, hogy az ő *bűneik eltörölődtek*, és Isten *nem tartja számon* azokat.

A saját gyülekezeti tagjainkon keresztül tudok példákat hozni, hogy *félelem* volt bennük emiatt, hogy mi lesz, ha kiderül, hogy mit tett a *múltban*. A legapróbb semmiségek miatt féltek. Felejtse el, *engedd el és jöjjön a gyógyulás*, az elméd gyógyuljon meg, újuljon meg, legyél szabad tőle. A hitünket ebben gyakoroljuk.

Nincs mit hozzátenned ehhez, és *nincs* mitől félned. Nem lehet semmilyen más úton megszerezni ezt az áldást, csak Őáltala, mert *kegyelemből* tartattatok meg hit által, és ez nem töletek van, Isten *ajándéka* ez, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. (Ef. 2,8–9) Tudom, súlyos tanítás ez a mai.

De el kellett, hogy hangozzék, mert sokan *kirángatják* a Zsidó levélből ezt a verset, és a keresztények fejéhez vágják. Teljesen kiveszik a szöveggörnyezetéből és *bántják* vele a keresztényeket, és bajba keverik vele a keresztényeket, pedig ez a rész a *zsidóknak* íratott, az ószövetségi hagyományokhoz *visszamenő* zsidóknak íródott. Jézus a mi hitünk szerzője, és bevégzője.

Mert Isten nem a félelemnek szellemét adta nekünk, hanem az *erőnek*, a *szeretetnek* és a *józságnak* szellemét. Milliószer idéztem ezt! Akkor miért vagyunk depressziósak, ha józság szellemét kaptuk? Itt van a *gyökere* elrejtve, hogy az örök üdvösségünket nyertük meg. A híres prédikátorok mind *rávilágítanak* most erre, végre a *hitnek az egységét* lehet tapasztalni a prédikálásokban.

Álljunk fel mindannyian és valljuk meg a szent hitünket abban, amit hiszünk, azt meg is fogjuk most vallani. A *bűnök eltörlése* azt jelenti, hogy eltávozott tőled, eltörlődött, nincs többé. Nincsen róla feljegyzés, hogy mit tettél a múltban, ugyanolyan *feljegyzések* vannak rólad, mint *Jézusról*. Pontosán az, szeplőtelen, és nem lesz számodra ítélet, mert Krisztusban vagy!

Ezért hálát kell adni. Ez az igazság. És a *józság* szellemével szeretnénk látni a mieinket, és hogy *egészség* legyen a testedben, mert a *bűneink eltörlődtek*, mert messze veti el tőlünk a bűneinket. Hálát adunk Istennek, és mondjuk el együtt az üdvösség imáját:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus te vagy az én Uram, Jézus te vagy az én Megváltóm, Jézus te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől, örökkön örökké. Ámen.

Helyet foglalunk, és az ígért két bizonyágtétel elhangzására kerül sor. Mint a bizonyágokból is kiderült, *kitartás* a kulcs a *győzelemhez*. Ezt követően pedig az Úr Jézus asztalához készülődünk, az Úr Jézus *testéből* és *véréből* fogunk részesedni most.

Azt hiszem, hogy az evangélistáink egy *új tüzet* fognak kapni jövőre, és az elveszettek felé úgy tudják hirdetni a tiszta Evangéliumot, hogy ez a *vallásosság szemüvege*, köpönyege végleg leesik a szemekről, és előre fogtok törni egy új erővel. Egy *új kijelentés* jön Krisztus Testéhez. Látom mindenhol, hogy mennyire változnak a szolgálatok jó értelemben. Lehet látni ezt a *változást* Krisztus egész Testén. Új világosságot!

Volt egy tizenkilenc éves fiú, aki elmondta, hogy engem Isten soha nem fog üdvözíteni, mert nem tudod, hogy én mit tettem. Ez az ördögnek a hazugsága. A testvére egy nagyon híres evangélista szolgálatában vett részt, és bevitte őt oda. Meg kellett győznöm őt arról, hogy az *Úr el fogja őt fogadni*. Be fogja fogadni.

A legnagyobb *hazugság*, amit valaki mondhat, hogy az Úr őt nem fogadja el. Csak a szelleme nincs újjáteremtve, ezért be kell, hogy *fogadja* az örök életet. Azért olyan *rossz* az

illető, mert még *nincs az Úrban*. Az örök élet *megváltoztat* minket, az értelmünket, a mentalitásunkat, az egész lényünket. Az *elménk megújítása* időbe telik, az egy *folyamat*.

Az egyik drága pásztorunkat fogom nektek hozni példaként, aki vagy *húsz éve újjászületett* már. Az évek során a férjét is volt alkalmunk megismerni, de ő soha *nem fogadta el* az Urat. Húsz évet képzeljete el! Mindaddig, míg egy pár hónapja *elfogadta az Úr Jézust*. Húsz évet álltunk hitben!

Évente meglátogattuk őt karácsony körül. Az elmúlt évben is így volt, s szeretett volna velem tóoszt inni. Voltunk harmincan, negyvenen az asztalnál, de én voltam az egyetlen vállalkozó, aki le merte hajtani a pálinkát vele. Az idén Kálmánnak kell ezt megtenni. Majdnem olyan erős, mint a tequila. Minden keresztény együtt van ott, pásztorok.

Évről-évre ismerjük ott egymást, és amikor végre azt mondta, hogy most már elmondja az imát, akkor alig akartunk hinni a fülünknek, hogy itt az ideje és *befogadja* az Urat. Mindenki boldog volt, *eljött az ideje*.

Ha az ember *nem fogadja* be az Urat, akkor *nem mehet* a mennybe. Nem a saját jóságunk visz oda. Az persze jó, ha jók vagyunk, az csodálatos, de *nem így nyerjük el* az üdvösséget. Az Ő általa van. *Úrvacsora* következik. Hálákat adunk Istennek. És most felállunk, és Őrá emlékezünk.

Az Úr Jézus Krisztus *testére* fogunk először emlékezni. Akik gyógyulásért jöttek ma, tudnunk kell, hogy az Ő *sebeiben van a gyógyulásunk*, mert az Ő teste *megettörtetett* értünk, és ezt a megsebesített testet viseli örökre. Lehet látni a sebeit a testén, és ezért mi nem keressük a gyógyulásunkat, mert nekünk *megvan a gyógyulásunk!*

Mi *befogadtuk* a szellemünkbe az Ő csodálatos megváltását, és a hitünket gyakoroljuk, amikor kijelentjük, hogy *megvan* nekünk, amit Ő adott nekünk. Az Ő testében *végezte el*, és ezt a *testet tiszteljük*, és tekintjük, amikor magunkhoz vesszük ezt a kenyeret. Köszönjük Atyám, a Jézus nevében. Ámen!

Ugyanazon az éjszakán Jézus vette a poharat, és ahogy olvastuk, hogy a *szövetség véréről* van szó. olvastuk a Lukács evangéliumban is, hogy Jézus kijelenti, hogy ez a szövetség egy *újszövetség vére*, amely *értetek* ontatott ki. Vagyis a mi szövetségünk vére.

És a hit cselekedetére, ha mi *hittel tekintünk* erre, Ővele együtt *meghaltunk*, és Ővele együtt *feltámadtunk*, és amikor ezt hisszük, és *megvalljuk*, akkor *elfogadjuk* Őt, mint életünk Urát és Megváltóját.

Az Ő vére *nem közönséges vér* volt, az Ő vére *örökké élő* vér, szent vér, és ez a mi *szövetségünk vére*, az Úr Jézus Krisztusunk vére. Erre tekintünk ma, és megköszönjük az Úr Jézus Krisztusunknak, hogy ez *kiontatott* értünk, így részesedünk a vérből, amely *megtisztított* minket. Jézus nevében. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.